

תת"ע 4410/10/13 - מדינת ישראל נגד קרויטורו חננאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4410-10-13 מדינת ישראל נ' קרויטורו חננאל
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קרויטורו חננאל - ע"י עו"ד עמית פלאצ'י

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה ותקנה 169ב לתקנות התעבורה. הנאשם, כך בכתב האישום, נהג ברכב כשבגופו ריכוז אלכוהול של 620 מ"ג לליטר אוויר נשוף. הנאשם כפר בשכרות ובמהימנות הבדיקה אך לא במהימנות מכשיר הינשוף.

2. מתוך עדויות 3 עדי התביעה עולה התמונה העובדתית הבאה: במועד הרלוונטי נהג הנאשם נהג על כביש 20 ונעצר לצורך בדיקת שכרות. שעת העצירה שנויה במחלוקת שתפורט בהרחבה להלן בשל חשיבותה להכרעה. גם השאלה מי היה האיש שהסיע את הנאשם לע"ת 2 - מפעיל הינשוף - לא הייתה ברורה מראיות התביעה. ע"ת 1, עמיר גיבלי, ציין כי הוא הסיע את הנאשם לבדיקת ינשוף. לעומתו, ציין ע"ת 2 בדוח שערך, כי ע"ת 3, שי פורטל, הוא שהביא את הנאשם לבדיקת הינשוף. ע"ת 2, מפעיל הינשוף ניר בנבניסטי, היה עם מכשיר הינשוף על דרך נמיר 500 מ' לפני צומת גלילות. בעדותו ציין ע"ת 2 כי טעה לכתוב כי הנאשם הובא אליו על ידי ע"ת 3 וכי הוא הובא על ידי ע"ת 1; גרסה העולה בקנה אחד עם גרסתו העקבית של ע"ת 1. חשוב לציין כי ע"ת הוסיף לעניין זה 2 מזכר מתקן [5/ת] **שאינו מזכיר** את הנאשם בשמו או בפרטיו.

3. אין חולק כי ע"ת 3 הוא שעיקב לראשונה את רכב הנאשם. דוח ת/15 שערך ע"ת 3 אינה מעלה כי ע"ת 3 הודיע לנאשם כי הינו מעוכב לצורך בדיקת שכרות. לע"ת 3 לא הייתה תשובה לשאלה מדוע לא ציין כי הודיע על העיכוב אם כי לדבריו הוא נוהג להודיע על היות החשוד מעוכב סמוך לעיכוב. גם ביחס לשעה בה נעצר רכבו של הנאשם והוא עוכב התגלו מספר גרסאות. בת/9 שחיבר ע"ת 2 צוין כי הנאשם עוכב ע"י ע"ת 3 בשעה 03.23. שעה זוה צויינה גם על ידי ע"ת 1 במסגרת ת/1. בדוח העיכוב שחיבר ע"ת 3 [ת/14] נרשם כי הנאשם עוכב בשעה 03.30. לע"ת 3 לא היה

עמוד 1

הסבר לסתירה בין הזמנים השונים שרשם בעניין זה [עמ. 10 שו' 10-5]. לא זו אף זו: ע"ת 3 לא שלל, במסגרת עדותו, אפשרות נוספת והיא כי הנאשם נעצר למעשה בשעה 03.35 או סמוך לאחריה. כך, נשאל עד זה אם לאחר השעה הרשומה בשורה האחרונה בת/15 (03.35) נלקח הנאשם מידית לבדיקת ינשוף ועל כך השיב: "אני שוב אומר שאינני זוכר את המקרה הספציפי. ייתכן שכן וייתכן שלא" [עמ. 11 שו' 27].

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם וחברו מר מדמוני.

דין והכרעה

4. כאמור, צוין כי ע"ת 3 לא הודיע לנאשם כי הוא מעוכב. טענה זו עולה אמנם לכאורה מסעיף 6 למוצג ת/15 אולם טענה זו מתעלמת מסעיף 14 למוצג ת/14 ממנו עולה כי לא זו בלבד שהודע לנאשם כי הוא מעוכב בחשד לשכרות אלא שנחזה להיות כי הנאשם חתום בשולי סעיף 7 שעניינה "הצהרת המעוכב". אני דוחה אפוא את הטענה כי לא הודע לנאשם על עיכובו כדין וממילא דוחה אני את יתר טענות ההגנה לעניין פסילת ראיות הנובעת מאי ידוע הנאשם בדבר עיכובו.

5. טענה נוספת אותה מצאתי לדחות נוגעת לאי קיומה של זכות היועצות במסגרת הליכי אכיפת איסור נהיגה בשכרות. בעפ"ת (י-ם) 58862-03-11 **גלית עדיקא נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) קובע בית המשפט המחוזי בירושלים כי זכות היועצות היא זכות יחסית ולא מוחלטת וכי "**לא ניתן לצפות, כי תהיה אפשרות לקיים זכות זו, בכל בדיקות השכרות שמבצעת משטרת ישראל. לכך יש להוסיף את האינטרס הציבורי המובהק של ה"מלחמה בנהיגה בשכרות. אם נלך לשיטת ב"כ המערערת, יש לאפשר לחשוד להתקשר עם עורך דין ו/או להיפגש עימו, בטרם תתבצע בדיקת הינשוף, גם אם תיארך ההתייעצות זמן רב.**" ברע"פ 2538/11 בר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ציין בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין) כי "[ו]בלא לטעת מסמרות, משלא נתבקשה תשובה. למעשה, לשאלה כפל פנים: ראשית, היש למתבקש לנשוף זכות לעכב את בדיקת הנשיפה עד שיועץ בעורך דין. שנית, אם התשובה לשאלה זו חיובית, האם קמה חובה לשוטר עורך הבדיקה לידע את המתבקש לנשוף טרם עריכת הבדיקה בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין. דומה - בלא שאטע מסמרות - כי התשובה אינה חיובית ביסודה." [הדגשה הוספה]. יחד עם זאת, ראוי להתייחס במסגרת הדיון בסוגיה זו בהשפעת אי ידועו של הנאשם אודות מטרת הבדיקה ועל כך להלן.

6. טענה נוספת שהעלתה ההגנה נוגעת לצורך בשמירת 15 דקות עובר לבדיקת הינשוף בהם יש לוודא כי הנבדק לא אכל, לא שתה, לא עישן או הקיא. בת"ת (י-ם) 11893/07 **מדינת ישראל נ' עוזרי עינת** (לא פורסם) הוזכר הצורך להקפיד על קיומם של לפחות 15 דקות ללא אכילה, שתיה, עישון או הקאה לפני ביצוע בדיקת ינשוף על מנת למנוע תופעה של אלכוהול בחלל הפה. במקרה שלפנינו לא הוכח כי נעשה שימוש במכשיר ינשוף שיש בכוחו לזהות אלכוהול בחלל הפה. כמו כן, בדוח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות וטופס תחקור חשוד עולה כי הנאשם שתה משקאות אלכוהוליים בין חצות ל-01.00 וכי הפעם האחרונה בה אכל הייתה בשעה 20.00 ("פיתה עם פסטרמה"). זולת זאת, אין כל אינדיקציה בחומר הראיות כי במהלך 15 הדקות שחלפו לפני ביצוע בדיקת הינשוף שנערכה בשעה 03.45 אכל הנאשם, שתה, עישן או הקיא. ודוק: מסקנה זו נכונה גם בהינתן העובדה שמהלך שלב ההוכחות התברר כי צוינו 3 זמנים שונים בהם נעצר רכבו של הנאשם: 03.23, 03.30 ו-03.35

או סמוך לאחר מכן. משכך, אין לכאורה מניעה לקבוע כי גם מקום בו לא היה הנאשם בהשגת שוטר 15 דקות לפני בדיקת הינשוף בהן וידא השוטר כי הנאשם לא אכל, שתה, עישן או הקיא עדיין יש די בחומר הראיות שהוצג על מנת שניתן יהיה לקבוע כי 15 דקות עובר לבדיקת הינשוף הנאשם לא אכל, לא שתה ולא הקיא וזאת גם אם לא היה בהשגחת שוטרים.

7. מן הקביעה האמורה נגזרת לכאורה המסקנה כי יש מקום להרשיע את הנאשם במיוחס לו אלא שלטעמי אין מקום לעשות כן נוכח בעייתיות שנמצאה בהתנהלות הכוללת של השוטרים שנכחו באירוע; התנהלות המעלה ספק בנוגע למידת הדיוק והתקינות בפעולות שבוצעו ואף, כמפורט, מעוררת חשש לפגיעה בזכויות הנאשם. כאמור, ע"ת 3, שי פורטל, ציין לא פחות **משלושה מועדים** שונים בהם עוכב רכבו של הנאשם. הוא לא טרח לציין כי הודיע לנאשם על עיכובו במקום המיועד לכך באחד הדוחות (אך עשה זאת במסמך אחר אותו ערך). כמו כן, ע"ת 3 ציין כליקוי את העובדה כי לא סומן בטופס המתאים - ואין כל אינדיקציה כי הדברים התנהלו באופן אחר - כי הנאשם הוזהר בדבר חובתו לבצע בדיקת ינשוף [עמ. 11 ש' 22]. לעיל עמדתי על כך שבפרשת בר קבע בית המשפט העליון כי כפי הנראה התשובה לשאלה בדבר זכות ההיוועצות בהליכי אכיפת איסור נהיגה בשכרות היא בשלילה אולם חשוב לציין כי אחד הטעמים שנותן בית המשפט למסקנה האמורה היא כי **"אמנם, יש באי מתן הזכות לעכב את הבדיקה לפי רצון המתבקש לנשוף עד להיוועצות עם עורך דין כדי לפגוע במידת מה בזכות ההיוועצות, אולם החובה המוטלת על השוטר להסביר את מטרת הבדיקה ואת משמעות הסירוב לעשות כן, יש בה כדי להקטין משמעותית פגיעה זו"** (פסקה י"א לפסק הדין). בענייננו, כאמור, אין כל ראייה לכך שמטרת הבדיקה ומשמעות הסירוב אכן הוסברו לנאשם ומכאן שהרעיון לפיו יש בהסבר בדבר מטרת הבדיקה ומשמעות הסירוב כדי להקהות את עוקצה של אי שמירת זכות ההיוועצות - לא חל בענייננו על כל המשתמע מכך לעניין הפרת זכויות הנאשם.

בלבול ניכר גם בשאלה - שהתשובה עליה הייתה אמורה להיות ברורה למדי - בנוגע לזהותו של השוטר שלקח את הנאשם לבדיקת ינשוף. כאמור, ע"ת 1 ציין כי הוא נטל את הנאשם לבדיקה. ע"ת 3 ציין כי הוא לקח את הנאשם לבדיקה ואילו ע"ת 2 ציין בדוח אותו ערך כי ע"ת 3 הביא אליו את הנאשם אך לאחר מכן התיימר לתקן מה שנחזה להיות טעות מצדו על ידי עריכת מזכר שעיון מדוקדק בו אינו מזכיר את הנאשם או את פרטיו ולו ברמז כן שלמעשה, ספק אם יש בו כדי להועיל לתיקון "הטעות", ברם לצורך העניין עצם הטעות שנעשתה - ולא הניסיון לתיקונה - הוא עיקר. הבלבול, הטעויות ואי דיוקים עליהם עמדתי אלה יוצרים לטעמי ספק בנוגע למידת הדיוק בתיאור התרחשות הדברים על ידי עדי התביעה ובסופו של יום מכרסמים בבסיס הראייתי עליו מבוקש לבסס את הרשעת הנאשם. **מטעם זה מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן העבירה המיוחסת לו**

8. שקלתי אם יש מקום, נוכח הראיות שהוצגו, להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה אולם הגעתי למסקנה כי אין מקום לעשות כן. דוח המאפיינים שנערך לנאשם היה תקין. ליקוי מסוים במבחן הבאת האצבע לאף (הנאשם הביא את אצבעו לנחיר) הוסבר על ידי הנאשם וכלל התרשמותו של עורך המבחן (ע"ת 3) הייתה כי לא ניתן לקבוע כי הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול. מיותר לציין כי לא הוצגה כל ראייה בדבר אופן נהיגה של הנאשם שיש בו כדי להעיד על היותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים. בנסיבות אלה לא מצאתי להרשיע את הנאשם גם בעבירה הקלה יותר של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

9. **סוף דבר, לאור כל האמור אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מן המיוחס לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, 01 יוני 2014, במעמד הצדדים

